

2050

De stad Mechelen is nog steeds de trekker van de warmtetransitie, die nu volledig is doorlopen. In het stadscentrum zijn de meeste gebouwen aangesloten op een warmtenet, netals in een aantal specifieke clusters erbuiten. Zo goed als alle andere gebouwen maken gebruik van een warmtepomp.

Wie nog bouw- of verbouwplannen heeft, kan eenvoudig ten rade gaan bij de stad om een duidelijk zicht te krijgen op de verwarmingstechniek voor zijn gebouw. Alle twijfel die er ooit was, is weggenomen door duidelijke richtlijnen op basis van een warmtezoneringsplan, verrijkt met wijkzoneringsplan voor warmtenetten.

In de zones van een warmtenet is er geen twijfel over de mogelijkheden tot aansluiting. Die is bovendien makkelijk, goedkoop en duidelijk, zoals al lang het geval was voor bijvoorbeeld water.

De stad geeft naast duidelijkheid aan de eindgebruikers, ook duidelijkheid aan warmtenetbeheerders over de verdeling van de natuurlijke warmtebronnen, zoals riothermie, aquathermie en geothermie, zodat deze bronnen zo efficiënt mogelijk kunnen worden aangewend.

Een warmtebedrijf neemt de operationele uitvoering op zich, in samenwerking met Fluvius en andere partijen, zoals burgercoöperaties. Er is geen opgelegde unbundling en verschillende samenwerkingsvormen bestaan naast elkaar, voor verschillende netten.

Clusters rond bedrijventerreinen, die nu EHUBt's zijn geworden, koppelen warmte uit richting het stadscentrum. Een warmtebedrijf beheert deze clusters, bewaakt de efficiëntie, zorgt voor een efficiënte werking en garandeert een pollutievrije verwarming. Door deze centralisatie van de warmteproductie in clusters, is er een grote flexibiliteit aan bronnen in functie van technologische vernieuwing.

Thermische opslag en slimme sturing van warmtevraag bij verbruikers zijn nu standaard praktijken, zodat ook op piekmomenten alle warmte zonder verbranding wordt geleverd.

Het stadsbeeld is stil en proper, voor een stuk zoals nu, maar er vallen geen schouwen meer te bespeuren. De Vesten zijn een grote groene gordel geworden en verstoppen een collectief geothermisch veld. Waar mogelijk, dienen ook andere delen van het openbaar domein voor de productie van hernieuwbare energie.

2030

Mechelen is in volle transitie. De stad begeleidde de eerste pilootwijken succesvol door hun transitie, de eerste warmtenetclusters zijn gerealiseerd door het warmtebedrijf en andere zones zijn volop in voorbereiding, door het 'warmtenetklaar' maken van de gebouwen.

Het warmtebedrijf is operationeel, opgericht vanuit de stad in samenwerking met lokale partners. Burgers die willen, kunnen participeren in een van de projecten.

De stad test het afwegingskader ter nuancering van het warmtezoneringsplan en wijkzoneringsplan voor warmtenetten, om de leerpunten mee te nemen voor de volgende wijken.

Het technische warmtezoneringsplan vormt de basis voor de selectie van deze wijken en zones, 90% van de gebouwen kent zijn oplossing op lange termijn en ziet onduidelijkheid over de mogelijkheden niet langer als een obstakel. Het politieke gesprek over hoe ver de collectieve zonering gaat, loopt volop, maar de balans van voor- en nadelen tussen wel of geen aansluitverplichting, wordt per gebouw bewaard.

Op verschillende plaatsen in de stad zijn stadsvernieuwingsprojecten aan de gang, waar infrastructuur synchroon wordt aangelegd, inclusief warmtenet in de warmtenetzones.

De bedrijventerreinenverenigingen nopen de bedrijven om de handen in elkaar te slaan waar er opportuniteiten zijn om energie, reststromen of goederen uit te wisselen

2025

De stad is de trekker van de warmtetransitie, voornamelijk door verder voorbereidend onderzoek en opname van het warmtezoneringsplan in het ruimtelijk beleid. De stad leert van andere projecten door kennis uit te wisselen met andere steden en stakeholders. De stad werkt de visie en doelstellingen van het warmtebedrijf uit.

Het eigen patrimonium krijgt een grondige doorlichting, met duidelijk masterplan om nog voor 2035 deze gebouwen fossielvrij te krijgen. Deze gebouwen spelen in collectieve zones mee een trekkende rol.

De warmtebalans voor het volledige grondgebied en verdeling van de beschikbare warmtebronnen erover is een eerste instrument dat de stad gebruikt om collectieve zones aan te duiden. Deze balans, in combinatie met de grootte van de warmtevraag van de gebouwen, vormt een eerste basis voor de warmtezoning. Deze zonering en bijhorende aansluitverplichting bewaart het evenwicht tussen voor- en nadelen van een aansluiting, zowel vanuit het perspectief van het warmtenet, als vanuit het perspectief van het gebouw.

De bedrijventerreinen en appartementsgebouwen krijgen een afzonderlijk traject, waarin op cocreatieve wijze een traject wordt gezocht dat zowel van de stad als eigenaars grond krijgt.